

Υπόθεση C-265/02

Frahuil SA κατά Assitalia SpA

(αίτηση του Corte suprema di cassazione
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Σύμβαση των Βρυξελλών — Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας — Άρθρο 5, σημείο 1 — Έννοια της “διαφοράς εκ συμβάσεως” — Σύμβαση εγγυήσεως συναφθείσα εν αγνοία του πρωτοφειλέτη — Υποκατάσταση του εγγυητή στα δικαιώματα του δανειστή — Αναγωγή του εγγυητή κατά του πρωτοφειλέτη»

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2004 . . . I - 1546

Περίληψη της αποφάσεως

1. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων — Πεδίο εφαρμογής — Αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Έννοια «αστικών και εμπορικών υποθέσεων» — Αγωγή ασκούμενη από τον εγγυητή κατά του πρωτοφειλέτη δυνάμει νόμιμης υποκαταστάσεως στο πλαίσιο συμβάσεως εγγυήσεως — Εμπίπτει (Σύμβαση των Βρυξελλών της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, άρθρο 1, εδ. 1)

2. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων — Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας — Δικαιοδοσία «επί διαφοράς εκ συμβάσεως» — Έννοια — Αγωγή ασκούμενη από τον εγγυητή, υπό την ιδιότητά του ως υποκαταστάντος, κατά του πρωτοφειλέτη στο πλαίσιο συμβάσεως εγγυήσεως συναφθείσας με τρίτον — Δεν εμπίπτει ελλείψει εγκρίσεως εκ μέρους του πρωτοφειλέτη για τη σύναψη της συμβάσεως
(Σύμβαση των Βρυξελλών της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, άρθρο 5, σημ. 1)

1. Η ασκούμενη δυνάμει νομικής υποκαταστάσεως αγωγή κατά εισαγωγέα, οφειλέτη δασμών, από τον εγγυητή ο οποίος εξόφλησε τους δασμούς ενώπιον των τελωνειακών αρχών σε εκτέλεση συμβάσεως εγγυήσεως με την οποία είχε αναλάβει τη δέσμευση έναντι των ως άνω αρχών να εγγυηθεί την καταβολή των οικείων δασμών εκ μέρους της επιχειρήσεως μεταφορών στην οποία ανέθεσε αρχικώς ο πρωτοφειλέτης την εξόφληση του χρέους, δεν αντιστοιχεί στην άσκηση οποιωνδήποτε υπέρμετρων εξουσιών σε σχέση με τους εφαρμοστέους στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών κανόνες και, ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στην έννοια των «αστικών και εμπορικών υποθέσεων» κατά το άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της

Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

(βλ. σκέψεις 19, 21)

2. Το άρθρο 5, σημείο 1, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτει στη «διαφορά εκ συμβάσεως» η παροχή της

εκπλήρωση της οποίας αξιώνει ο εγγυητής, ο οποίος εξόφλησε τους δασμούς δυνάμει συμβάσεως εγγυήσεως συναφθείσας με την επιχείρηση μεταφορών, λόγω της υποκαταστάσεώς του στα δικαιώματα της διοικήσεως τελωνείων, στρεφόμενος αναγωγικώς κατά του κυρίου των εμπορευμάτων, εφόσον ο τελευταίος, ο οποίος παραμένει τρίτος ως προς τη σύμβαση

εγγυήσεως, δεν ενέκρινε τη σύναψη της συμβάσεως.

(βλ. σκέψη 26 και διατακτ.)